

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

ELEANOR SHARPSTON

της 14ης Μαΐου 2009¹

1. Συνοπτικά, η παρούσα αίτηση αναιρέσεως² αφορά Κινέζο εξαγωγέα που υποβλήθηκε σε έρευνα αντιντάμπινγκ, του οποίου το αίτημα να αξιολογηθούν οι κανονικές τιμές του όπως οι τιμές επιχειρηματία που ασκεί τη δραστηριότητά του σε οικονομία αγοράς απορρίφθηκε αρχικώς από την Επιτροπή, στη συνέχεια αντιμετωπίστηκε με ευνοϊκότερη διάθεση και, τέλος, απορρίφθηκε οριστικά.

2. Ενώπιον του Πρωτοδικείου, ο εξαγωγέας ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή (i) πεπλανημένως θεώρησε ότι δεν μπορούσε να μεταβάλει την αρχική της εκτίμηση και (ii) έταξε στον εξαγωγέα ανεπαρκή προθεσμία για να αντιδράσει στην τελική της εκτίμηση.

3. Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι (i) η παρατήρηση της Επιτροπής σχετικά με την αδυναμία της να εκτιμήσει εκ νέου παλαιά πραγματικά περιστατικά είναι παρεμπόδιση κατά συνέπεια (ii), ακόμη και αν είχε ταχθεί στον εξαγωγέα επαρκής προθεσμία προς αντίδραση, αυτή θα αφορούσε μόνο την παρεμπόδιση παρατήρηση μάλλον παρά τους ουσιαστικούς λόγους απορρίψεως του αιτήματός του, οπότε τα δικαιώματα άμυνας του εξαγωγέα δεν είχαν θιγεί.

4. Ο εξαγωγέας ισχυρίζεται στο εξής ότι η διαπίστωση του Πρωτοδικείου σχετικά με τους λόγους που επικαλέστηκε η Επιτροπή συνιστούσε προδήλως πεπλανημένη ερμηνεία των αποδεικτικών στοιχείων, οπότε, εάν του είχε ταχθεί επαρκής προθεσμία, θα μπορούσε να αντιδράσει κατά τρόπο επωφελή για τα συμφέροντά του.

5. Το Δικαστήριο θα πρέπει να αποφασίσει, κατ' αρχάς και πρωτίστως, εάν το Πρωτοδικείο «παραμόρφωσε το σαφές περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων». Εάν αυτό δεν ισχύει, το Δικαστήριο δεν έχει, κατ' αρχήν, αρμοδιότητα να εκτιμήσει την αξία που πρέπει να προσδοθεί στα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία³. Μόνον εάν συντρέχει παραμόρφωση του περιεχομένου των στοιχείων αυτών, θα μπορέσει να εξετάσει τα επιχειρήματα σχετικά με το γεγονός ότι δεν τάχθηκε στην αναρεσείουσα επαρκής προθεσμία προς αντίδραση.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

2 — Κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου της 29ης Ιανουαρίου 2008 στην υπόθεση T-206/07, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2008, σ. II-1 (στο εξής: η αναρριπυόμνη απόφαση).

3 — Βλ., προσφάτως, την απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2008, C-487/06 P, British Aggregates Association κατά Επιτροπής (Συλλογή 2008, σ. I-10505, σκέψη 97).

Διαδικασία και νομοθεσία αντιντάμπινγκ

6. Την προστασία της κοινοτικής βιομηχανίας κατά των εισαγωγών ντάμπινγκ διέπει, κατ' ουσίαν, ο κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΚ) 384/96⁴ (στο εξής: βασικός κανονισμός).

7. Σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού αυτού, δασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία. Ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του στην Κοινότητα είναι χαμηλότερη από μια συγκρισιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όπως έχει καθοριστεί για τη χώρα εξαγωγής κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις.

8. Σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, η έναρξη έρευνας για να διαπιστωθούν η ύπαρξη, η έκταση και οι επιπτώσεις των τυχόν εικαζόμενων πρακτικών ντάμπινγκ προϋποθέτει γραπτή καταγγελία εκ μέρους κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου, καθώς και κάθε ένωσης χωρίς νομική προσωπικότητα, που ενεργεί επ' ονόματι της κοινοτικής βιομηχανίας. Το άρθρο 6 ρυθμίζει τις διαδικασίες έρευνας, ενώ τα άρθρα 2 έως 4 ορίζουν, κατ' ουσίαν, τα εφαρμοστέα κριτήρια.

4 — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996 L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.

9. Το άρθρο 2 αφορά τον καθορισμό του ντάμπινγκ. Θέτει τους κανόνες για τη σύγκριση (μέρος Γ, παράγραφος 10) της κανονικής αξίας (μέρος Α, παράγραφοι 1 έως 7) και της τιμής εξαγωγής (μέρος Β, παράγραφοι 8 και 9), προκειμένου να προσδιοριστεί το περιθώριο ντάμπινγκ (μέρος Δ, παράγραφοι 11 και 12). Μόνο το μέρος Α ασκει επιρροή στην παρούσα υπόθεση.

10. Σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο του άρθρου 2, παράγραφος 1, η κανονική αξία βασίζεται, κατ' αρχήν, στις πληρωθείσες ή πληρωτέες τιμές, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, από ανεξάρτητους πελάτες στη χώρα εξαγωγής. Καθορίζεται, στην περίπτωση των επιχειρήσεων που ασκούν τις δραστηριότητές τους σε οικονομία αγοράς, σύμφωνα με τους κανόνες που εκτίθενται στη συνέχεια της παραγράφου 1 και στις παραγράφους 2 έως 6.

11. Για τις άλλες επιχειρήσεις, το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 2 ορίζει τα εξής: «7. Στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν διαθέτουν οικονομία της αγοράς [...], η κανονική αξία καθορίζεται με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, ή με βάση την τιμή που μια τέτοια τρίτη χώρα εφαρμόζει έναντι άλλων χωρών, συμπεριλαμβανομένης της Κοινότητας, ή, όταν τίποτε από τα παραπάνω δεν είναι εφικτό, με βάση οποιοδήποτε άλλο εύλογο δεδομένο, όπως είναι η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή του ομοειδούς προϊόντος στην Κοινότητα, αναπροσαρμοσμένη καταλλήλως, εφόσον χρειάζεται, για να συμπεριλαμβάνει εύλογο περιθώριο κέρδους».

12. Πάντως, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', στις έρευνες αντιντάμπινγκ που αφορούν τις εισαγωγές από τη Ρωσική Ομοσπονδία και τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας (που δεν θεωρούνται ως οικονομίες αγοράς), «η κανονική αξία καθορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 6, εάν αποδεικνύεται, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς που θα υποβάλουν ένας ή περισσότεροι παραγωγοί που υπόκεινται στην έρευνα και με βάση τα κριτήρια και τις διαδικασίες που περιλαμβάνονται στο στοιχείο γ', ότι υπόκεινται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του σχετικού ομοειδούς προϊόντος. Άλλως εφαρμόζονται οι κανόνες που καθορίζονται στο στοιχείο α'».

13. Το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', το οποίο είχε αποφασιστική σημασία προκειμένου να καθοριστεί αν ο εξαγωγέας στην παρούσα υπόθεση πληρούσε τις προϋποθέσεις για την υπαγωγή στο ως άνω καθεστώς (γνωστό ως «καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς»), θέτει ποικίλα κριτήρια τα οποία πρέπει να πληρούνται στο σύνολό τους προκειμένου ο ενδιαφερόμενος να υπαχθεί στο ανωτέρω καθεστώς. Μεταξύ των κριτηρίων αυτών, η δεύτερη περίπτωση του πρώτου εδαφίου ορίζει ότι «οι επιχειρήσεις πρέπει να τηρούν σαφή λογιστική καταγραφή, υποκειμένη σε ανεξάρτητο έλεγχο, βάσει των διεθνών λογιστικών προτύπων, η οποία και πρέπει να ακολουθείται συνεπώς»⁵.

14. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 2 διευκρινίζει τα εξής: «Η

απόφαση ότι ο παραγωγός πληροί τα ανωτέρω κριτήρια θα ληφθεί εντός τριμήνου από την έναρξη της έρευνας, αφού ζητηθεί συγκεκριμένα η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής και αφού δοθεί στην κοινοτική βιομηχανία η δυνατότης να λάβει θέση. Η απόφαση θα παραμείνει σε ισχύ καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας»⁶.

15. Με την απόφαση *Nanjing Metalink*⁷, το Πρωτοδικείο ερμήνευσε τη διάταξη αυτή υπό την έννοια ότι «αποσκοπεί, ειδικότερα, να διασφαλίσει ότι το ζήτημα [αν ο ενδιαφερόμενος παραγωγός λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς] δεν επιλύεται σε συνάρτηση με το αποτέλεσμα του επί του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ». Έκρινε περαιτέρω ότι «η τελευταία περίοδος του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει στα κοινοτικά όργανα να επανεκτιμήσουν τα στοιχεία που είχαν στη διάθεσή τους κατά τον αρχικό προσδιορισμό του καθεστώτος της επιχειρήσεως που λειτουργεί σε οικονομία της αγοράς. Ωστόσο, η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει όπως η χορήγηση του καθεστώτος της επιχειρήσεως που λειτουργεί σε οικονομία αγοράς μη διατηρείται όταν η μεταβολή της πραγματικής καταστάσεως βάσει της οποίας είχε χορηγηθεί το καθεστώς αυτό δεν επιτρέπει πλέον να θεωρείται ότι ο ενδιαφερόμενος παραγωγός λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς»⁸.

5 — Φαίνεται ότι αυτό αφορά τον κανονισμό (ΕΚ) 1725/2003 της Επιτροπής, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για την υιοθέτηση ορισμένων διεθνών λογιστικών προτύπων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2003 L 261, σ. 1). Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 1 αφορά την παρουσίαση των χρηματοπιστωτικών εγγράφων.

6 — Η συμβουλευτική επιτροπή που θεσπίζει το άρθρο 15 του βασικού κανονισμού συγκροτείται από εκπροσώπους εκάστου κράτους μέλους και την προεδρία ασκεί εκπρόσωπος της Επιτροπής.

7 — Απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2006, T-138/02, *Nanjing Metalink International* κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2006, σ. II-4347, ειδικότερα σκέψεις 44 και 47).

8 — Με την απόφαση εκείνη, το Πρωτοδικείο δεν είχε κανένα λόγο (και, επομένως, δεν το έπραξε) να εξετάσει την αντίθετη περίπτωση κατά την οποία η μεταβολή της πραγματικής καταστάσεως επί τη βάση της οποίας δεν αναγνωρίστηκε το καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς μπορεί να μη καθιστά πλέον δυνατό το συμπέρασμα ότι ο οικείος παραγωγός δεν λειτουργούσε σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

16. Κατά τη διάρκεια της έρευνας, η Επιτροπή μπορεί να επιβάλει προσωρινούς δασμούς σύμφωνα με το άρθρο 7. Πάντως, μόνον όταν από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν διαπιστωθεί τελικώς, προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ και ότι εξ αυτού προκαλείται ζημία, καθώς και ότι το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει επέμβαση, το Συμβούλιο, ενεργώντας κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής το αργότερο ένα μήνα πριν από τη λήξη ισχύος των προσωρινών δασμών που τυχόν επιβλήθηκαν και κατόπιν γνώμης της συμβουλευτικής επιτροπής, επιβάλλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ (άρθρο 9, παράγραφος 4). Το σύνολο της διαδικασίας, στην περίπτωση της επιβολής οριστικού δασμού, πρέπει να ολοκληρωθεί, σε κάθε περίπτωση, εντός 15 μηνών από την έναρξή της (άρθρο 6, παράγραφος 9).

17. Η τελική διάταξη που ασκεί επιρροή είναι το άρθρο 20, παράγραφοι 4 και 5. Κατά το άρθρο 20, τα μέρη που αφορά μια έρευνα δύνανται να ζητούν από την Επιτροπή την αποκάλυψη αναλυτικών πληροφοριών για τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και για το σκεπτικό επί τη βάσει των οποίων έχουν επιβληθεί προσωρινά μέτρα (παράγραφος 1), και την «τελική αποκάλυψη» των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού επί τη βάσει των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί εισήγηση για την επιβολή οριστικών μέτρων (παράγραφος 2). Το άρθρο 20, παράγραφοι 4 και 5, ορίζει τα εξής:

«4. Η τελική αποκάλυψη στοιχείων γίνεται γραπτώς λαμβανομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης προστασίας των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, η τελική αποκάλυψη στοιχείων πρέπει να πραγματοποιείται το συντομότερο δυνατόν και, κατ' αρχήν, το αργότερο ένα μήνα πριν από την οριστική απόφαση ή την υποβολή εκ μέρους της

Επιτροπής οποιασδήποτε πρότασης για τη λήψη οριστικών μέτρων βάσει του άρθρου 9. Σε περίπτωση που η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αποκαλύψει ορισμένα πραγματικά περιστατικά ή το σκεπτικό τη δεδομένη στιγμή, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν σε μεταγενέστερο στάδιο. Η αποκάλυψη αυτή δεν θίγει οποιαδήποτε μεταγενέστερη απόφαση την οποία ενδεχομένως λαμβάνει η Επιτροπή ή το Συμβούλιο, αλλά αν η απόφαση αυτή στηρίζεται σε διαφορετικά πραγματικά περιστατικά και σε διαφορετικό σκεπτικό, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν.

5. Τυχόν παραστάσεις των ενδιαφερομένων μετά την τελική αποκάλυψη στοιχείων λαμβάνονται υπόψη εφόσον παραληφθούν εντός προθεσμίας που ορίζει η Επιτροπή κατά περίπτωση, η οποία δεν μπορεί να είναι βραχύτερη των δέκα ημερών, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του επείγοντος του θέματος».

Τα πραγματικά περιστατικά

18. Τα πραγματικά περιστατικά εκτίθενται στις σκέψεις 4 έως 23 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Τα συνοψίζω κατωτέρω, αναφέροντας και παραθέτοντας αποσπάσματα από ορισμένα έγγραφα τα οποία προσκομίσθηκαν ενώπιον του Πρωτοδικείου και των οποίων έγινε μνεία στην αίτηση αναιρέσεως.

19. Στις 4 Φεβρουαρίου 2006, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία έρευνας σχετικά με τις εισαγωγές σανίδων σιδερώματος, περιλαμβανομένων και αυτών που κατασκευάζονταν και εξαγόταν από τη Foshan Shunde Yongjian

Housewares & Hardware Co. Ltd (στο εξής: Yongjian), με έδρα το Foshan, στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.

20. Στις 23 Φεβρουαρίου 2006, η Yongjian υπέβαλε αίτημα να της αναγνωρισθεί το καθεστώς επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς. Αφού διενήργησε έλεγχο συναφώς, η Επιτροπή απάντησε, στις 11 Αυγούστου 2006, ότι θεωρούσε ότι η εταιρία αυτή δεν πληρούσε το κριτήριο που τίθεται με τη δεύτερη περίπτωση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, επειδή τα λογιστικά έγγραφα της Yongjian και οι εκθέσεις λογιστικού ελέγχου δεν ήταν σύμφωνα προς τα διεθνή λογιστικά πρότυπα. Ακολούθησε περαιτέρω ανταλλαγή εγγράφων τον Σεπτέμβριο του 2006, αλλά η Επιτροπή ενέμεινε στη θέση της.

21. Στη συνέχεια, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1620/2006⁹, ο οποίος επιβεβαίωσε την απόρριψη του αιτήματος της Yongjian περί υπαγωγής της στο καθεστώς επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς και έβαλε προσωρινό δασμό ύψους 18,1% επί των εισαγωγών σανίδων σιδερώματος που κατασκευάζει η ίδια.

22. Η Yongjian συνέχισε να υποβάλει παρατηρήσεις και στατιστικά στοιχεία προς στήριξη του αιτήματός της περί υπαγωγής της στο καθεστώς επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς. Η σκέψη 13 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως διαλαμβάνει τα εξής:

«Με έγγραφο της 20ής Φεβρουαρίου 2007 η Επιτροπή διαβίβασε στην προσφεύγουσα ένα τελικό γενικό πληροφοριακό έγγραφο περιλαμβάνον τη λεγόμενη τελική αποκάλυψη στοιχείων κατά το άρθρο 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού και ένα ειδικό πληροφοριακό έγγραφο. Με το πρώτο έγγραφο η Επιτροπή εξέφρασε την πρόθεσή της να υπαγάγει την προσφεύγουσα στο καθεστώς επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς [10]. Η Επιτροπή θεώρησε, αφενός, ότι οι ελλείψεις όσον αφορά τη λογιστική πρακτική της επιχειρήσεως, που είχαν διαπιστωθεί στο στάδιο των προσωρινών μέτρων, δεν είχαν σημαντικές επιπτώσεις επί των οικονομικών αποτελεσμάτων που απεικόνιζαν τα σχετικά λογιστικά στοιχεία και, αφετέρου, ότι οι ελλείψεις των λογιστικών στοιχείων, πρώτον, δεν δημιουργούσαν πρόβλημα σχετικό με τις πληροφορίες περί εξαγωγικών πωλήσεων, καθόσον η Επιτροπή είχε ήδη δεχθεί τα στοιχεία αυτά όταν ήταν σε θέση να εξακριβώσει την αξιοπιστία τους, και, δεύτερον, δεν ήταν αποφασιστικής σημασίας όσον αφορά τις εγχώριες πωλήσεις, καθόσον αυτές δεν ήταν επαρκώς σημαντικές για να είναι αντιπροσωπευτικές. Έτσι, η Επιτροπή ανέφερε ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η κανονική αξία έπρεπε να προσδιοριστεί βάσει του κόστους παραγωγής και ότι το κόστος του χάλυβα ήταν ένα ουσιώδες στοιχείο. Συναφώς, η Επιτροπή θεώρησε ότι τα επίσημα κινεζικά στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις εισαγωγές χάλυβα, που προσκομίστηκαν κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, επιβεβαίωσαν την αξιοπιστία των λογιστικών στοιχείων της επιχειρήσεως σχετικά με το κόστος του χάλυβα και καθιστούσαν δυνατό, με τον τρόπο αυτό, τον υπολογισμό της κανονικής αξίας βάσει μιας αξίας κατασκευασμένης στην Κίνα».

9 — Κανονισμός (ΕΚ) 1620/2006 της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σανίδων σιδερώματος καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ουκρανίας (ΕΕ L 300, σ. 13) (στο εξής: προσωρινός κανονισμός).

10 — Το ειδικό πληροφοριακό έγγραφο αφορούσε μόνο τους υπολογισμούς ντάμπινγκ και όχι τα ζητήματα που θίγονται στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως, είτε στον πρώτο βαθμό είτε στο στάδιο της αναιρέσεως.

23. Κατά συνέπεια, στο τελικό γενικό πληροφοριακό έγγραφο αναφερόταν τελικός συντελεστής δασμού ύψους 0% για τις σανίδες σιδερώματος της Yongjian.

24. Τον Μάρτιο του 2007, οι καταγγέλλοντες υπέβαλαν παρατηρήσεις στην Επιτροπή, υποστηρίζοντας, κατά τη διατύπωση που περιλαμβάνεται στη σκέψη 14 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, «αφενός, ότι η προσφεύγουσα δεν πληρούσε το κριτήριο περί του οποίου γίνεται λόγος στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, του βασικού κανονισμού και, αφετέρου, ότι, εν πάση περιπτώσει, η τελευταία περίοδος του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού εμποδίζει τα κοινοτικά όργανα να τροποποιούν τον προσδιορισμό καθεστώτος της επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς κατά τη διάρκεια της διαδικασίας».

25. Στις 6 και στις 22 Μαρτίου 2007, η συμβουλευτική επιτροπή εξέτασε το έγγραφο εργασίας που της είχε διαβιβάσει η Επιτροπή στις 20 Φεβρουαρίου 2007. Κατά τη σκέψη 15 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, «[π]ολλά μέλη της συμβουλευτικής επιτροπής αμφισβήτησαν την αναγνώριση υπέρ της προσφεύγουσας του καθεστώτος της επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς.»

26. Είναι ενδεχομένως χρήσιμο να παρατεθούν οι σκέψεις 13 έως 18 του υπομνήματος

παρεμβάσεως της Ιταλικής Κυβερνήσεως κατά την πρωτόδικη δίκη¹¹:

«13 Κατά τις συνεδριάσεις της επιτροπής αντιντάμπινγκ στις 6 και στις 22 Μαρτίου 2007, ορισμένα από τα μέλη της αντιτάχθηκαν στην αναγνώριση υπέρ της προσφεύγουσας του καθεστώτος της επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς.

14 Ειδικότερα, προσήφθη στην Επιτροπή ότι παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ' [sic] του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, όπως ερμηνεύθηκε με την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-138/02, *Metalink*.

15 Ειδικότερα, το καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς δεν μπορεί να αναγνωρισθεί σε επιχειρήσεις τρίτης χώρας που υπόκεινται σε έρευνες ντάμπινγκ μετά την πάροδο των τριών πρώτων μηνών της έρευνας, εκτός εάν υπήρξε αντίστοιχη μεταβολή συνθηκών.

16 Τούτο δεν συνέβη με τις κινεζικές επιχειρήσεις τις οποίες η Επιτροπή είχε την πρόθεση να υπαγάγει με καθυστέρηση στο καθεστώς επιχειρήσεων που ασκούν τις δραστηριότητές τους σε οικονομία αγοράς. Επιπλέον, οι λόγοι που είχαν δικαιολογήσει την άρνηση υπαγωγής στο καθεστώς αυτό στο

11 — Παρατίθενται από την Yongjian στην αίτηση ανατρέσεως. Η μετάφρασή μου έγινε από το ιταλικό πρωτότυπο.

προσωρινό στάδιο ήταν πολύ σοβαροί και δεν φαινόταν πιθανό να αρθούν σύντομα: πλημμελείς λογιστικές εγγραφές κατά παραβίαση των αρχών των ΔΛΠ.

- 17 Την άποψη αυτή, που εξέφρασε κατηγορηματικά η Ιταλική αντιπροσωπεία κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής αντιντάμπινγκ στις 6 Μαρτίου 2007, υιοθέτησαν και οι επιτροπές της Πορτογαλίας, της Λιθουανίας, της Γαλλίας, της Ισπανίας, της Πολωνίας, της Ελλάδας, του Βελγίου και της Τσεχικής Δημοκρατίας.
- 18 Κατόπιν της έντονης αυτής αντιθέσεως των κρατών μελών και αντιμετώπιζοντας το ενδεχόμενο πρόδηλης παραβάσεως της νομολογίας *Metalink*, η Επιτροπή επιβεβαίωσε την προσέγγιση που είχε ήδη υιοθετήσει με τον προσωρινό κανονισμό και απέρριψε το αίτημα περί αναγνώρισεως υπέρ των τριών επίμαχων κινεζικών επιχειρήσεων, περιλαμβανομένης και της προσφεύγουσας, του καθεστώτος επιχειρήσεων που ασκούν τις δραστηριότητές τους σε οικονομία αγοράς, με το αναθεωρημένο τελικό πληροφοριακό έγγραφο της 23ης Μαρτίου 2007».
27. Το βράδυ της Παρασκευής της 23ης Μαρτίου 2007, η Επιτροπή γνωστοποίησε με τηλεομοιοτυπία στη Yongjian το αναθεωρημένο τελικό γενικό πληροφοριακό έγγραφο και το αναθεωρημένο ειδικό πληροφοριακό έγγραφο. Με τα έγγραφα αυτά, επιβεβαίωσε την αρχική της άρνηση να αναγνωρίσει το καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς για τον λόγο, κυρίως, ότι οι λογιστικές πρακτικές της Yongjian συνιστούσαν σαφή παραβίαση των διεθνών λογιστικών προτύπων. Κατά συνέπεια, προτάθηκε ένας

τελικός συντελεστής δασμού ύψους 18,1% για τα προϊόντα της Yongjian. Η Επιτροπή αναφέρθηκε στα επιχειρήματα της Yongjian υπέρ της υπαγωγής της στο καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς τα οποία και απέρριψε, αλλά ουδέν διέλαβε για την προηγούμενη πρόθεσή της να προτείνει την αναγνώριση του καθεστώτος αυτού και, συνακολούθως, δεν αιτιολόγησε την αλλαγή της στάσεώς της από τις 20 Φεβρουαρίου.

28. Στη Yongjian τάχθηκε αρχικώς προθεσμία μέχρι την Τρίτη, 29 Μαρτίου 2007 (έξι ημερολογιακές ημέρες), προκειμένου να υποβάλει σχόλια ή παρατηρήσεις. Τη Δευτέρα, 26 Μαρτίου, η Yongjian ζήτησε να λάβει γνώση του φακέλου, στον οποίο της παραχωρήθηκε πρόσβαση την Τρίτη, 27 Μαρτίου. Την Τετάρτη, 28 Μαρτίου, ζήτησε παράταση κατά μία εβδομάδα της προθεσμίας που της τάχθηκε για να υποβάλει παρατηρήσεις.

29. Με έγγραφο της 29ης Μαρτίου 2007, η Επιτροπή απάντησε, τονίζοντας ότι η Yongjian είχε ήδη εξετάσει τον φάκελο τέσσερις φορές και ότι το μόνο νέο στοιχείο που προστέθηκε αφορούσε τα αναθεωρημένα πληροφοριακά έγγραφα. Ανέφερε επίσης ότι τα έγγραφα αυτά «δεν περιλαμβάνουν, κατ' ουσίαν, νέα στοιχεία [...] αλλά μάλλον επιβεβαιώνουν τις προσωρινές διαπιστώσεις [της Επιτροπής]». Η Επιτροπή κατέληξε ως εξής: «Κατά συνέπεια, δεν θεωρούμε ότι οι λόγοι που προβλήθηκαν για να δικαιολογήσουν το εν λόγω αίτημα περί παρατάσεως είναι επαρκείς. Πάντως, θα μπορούσαμε να δεχθούμε, κατ' εξαίρεση, παράταση της προθεσμίας μέχρι τη Δευτέρα, 2 Απριλίου 2007». Επομένως, παρασχέθηκε τελικώς στη Yongjian προθεσμία 10 ημερολογιακών ημερών προκειμένου να υποβάλει σχόλια ή παρατηρήσεις.

30. Εν τω μεταξύ, στις 23 Μαρτίου 2007, η Επιτροπή είχε διαβιβάσει στη συμβουλευτική επιτροπή το αναθεωρημένο τελικό έγγραφο εργασίας προς μελέτη. Το έγγραφο αυτό έλαβε την έγκριση της επιτροπής στις 27 Μαρτίου 2007, ύστερα από έγγραφη διαδικασία. Η Επιτροπή είχε επίσης διαβιβάσει στο Συμβούλιο, στις 29 Μαρτίου 2007, την πρόταση οριστικών μέτρων που στηριζόταν στο αναθεωρημένο τελικό γενικό πληροφοριακό έγγραφο.

31. Η Yongjian υπέβαλε τις παρατηρήσεις της στην Επιτροπή στις 2 Απριλίου 2007, αμφισβητώντας την ορθότητα της διαπιστώσεως ότι δεν πληροί τις προϋποθέσεις υπαγωγής στο καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς και ζητώντας από την Επιτροπή να μη δεχθεί τον ισχυρισμό των καταγγελλόντων ότι η τελευταία περίοδος του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού απαγόρευσε στην Επιτροπή να αναθεωρήσει την αρχική της εκτίμηση.

32. Η Επιτροπή απάντησε με έγγραφο της 4ης Απριλίου 2007 στον δικηγόρο της Yongjian. Στο μέτρο που η απάντηση ασκεί εν προκειμένω επιρροή, η Επιτροπή ανέφερε τα εξής:

«Στις 20 Φεβρουαρίου 2007, οι υπηρεσίες της Επιτροπής γνωστοποίησαν την πρόθεσή τους να αναθεωρήσουν την εκτίμησή τους όσον αφορά το καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς και, συνακολούθως, τα περιθώρια ντάμπινγκ και τους συντελεστές δασμών για τρεις Κινέζους εξαγωγείς, περιλαμβανομένου και του πελάτη σας, και ζήτησαν από τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν σχόλια. Η πληροφορία αυτή δεν συνιστούσε σε καμία

περίπτωση νέα εκτίμηση σχετικά με το καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς.

Όπως αναφέρεται ρητώς στο αναθεωρημένο γενικό τελικό πληροφοριακό έγγραφο, η Επιτροπή συνέχισε να αναζητεί και να επαληθεύει όλα τα στοιχεία που θεωρούσε αναγκαία για την τελική απόφασή της (βλ. αιτιολογική σκέψη 4). Κατά τον τρόπο αυτόν, η Επιτροπή δεν στέρησε κανένα ενδιαφερόμενο μέρος από το δικαίωμά του να υποβάλει δεόντως τεκμηριωμένα σχόλια.

Σύμφωνα με την προαναφερθείσα αρχή και βάσει των σχετικών σχολίων εκπροσώπων της κοινοτικής βιομηχανίας, οι υπηρεσίες της Επιτροπής αποφάσισαν να μη προβούν σε αλλαγές όσον αφορά το καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς αλλά να επιβεβαιώσουν την προσωρινή τους απόφαση. Πράγματι, αποδείχθηκε τελικώς ότι οι συνέπειες των επίμαχων λογιστικών πρακτικών, οι οποίες, όπως ήδη αναφέρθηκε, κρίθηκαν αντίθετες προς τα ΔΛΠ, δεν μπορούσαν να θεωρηθούν αμελητέες.

Οι διευκρινίσεις τις οποίες παρέσχε ο πελάτης σας μετά από την κοινοποίηση του προσωρινού πληροφοριακού εγγράφου αξιολογήθηκαν μαζί με τα σχόλια που υπέβαλαν εκπρόσωποι της κοινοτικής βιομηχανίας μετά από το τελικό πληροφοριακό έγγραφο της 20ής Φεβρουαρίου 2007 και αποδείχθηκε ότι οι λογαριασμοί του πελάτη σας δεν είχαν ελεγχθεί σύμφωνα με τα ΔΛΠ, επειδή διαπιστώθηκε ότι ο πελάτης σας δεν έλαβε υπόψη τη λογιστική μέθοδο αυτοτέλειας των χρήσεων (αντίθετα προς το ΔΛΠ 1.25), προέβαινε σε συμψηφισμό (αντίθετα προς

το ΔΛΠ 1.32) και καταχωρούσε από κοινού τις συναλλαγές αντί να τις καταχωρεί χωριστά (αντίθετα προς το ΔΛΠ 1.13 και το ΔΛΠ 1.29). Οι ελεγκτές δεν σχολίασαν όλες τις προαναφερθείσες ανωμαλίες.

Με τις από 2 Απριλίου 2007 παρατηρήσεις του ο πελάτης σας εξακολουθεί να επαναλαμβάνει τα ίδια επιχειρήματα, που είχαν ήδη προβληθεί πριν από το τελικό γενικό πληροφοριακό έγγραφο, σχετικά με τις λογιστικές ανωμαλίες και τη συμφωνία ή την ασυμφωνία τους προς τα ΔΛΠ, αλλά, όπως γνωρίζετε καλά, η νομολογία σχετικά με την εκτίμηση αιτημάτων υπαγωγής στο καθεστώς επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς δεν επιτρέπει την επανεκτίμηση παλαιών πραγματικών περιστατικών.

Όσον αφορά τα νέα δεδομένα για τις τιμές του χάλυβα που προσκόμισε ο πελάτης σας μετά από την κοινοποίηση του προσωρινού πληροφοριακού εγγράφου, επισημαίνουμε ότι το στοιχείο αυτό αξιολογήθηκε μαζί με τα σχόλια που υπέβαλαν εκπρόσωποι της κοινοτικής βιομηχανίας μετά από το τελικό πληροφοριακό έγγραφο της 20ής Φεβρουαρίου 2007 και αποδείχθηκε ότι το νέο στοιχείο για τις τιμές του χάλυβα δεν παρέχει τη δυνατότητα επανεξετάσεως των ελλείψεων που εντοπίστηκαν στους λογαριασμούς του πελάτη σας.

Επομένως, εφόσον τα νέα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τις τιμές του χάλυβα δεν μπορούσαν να έχουν επιπτώσεις στην απόφαση για την υπαγωγή σε καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί της δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς, η κανονική αξία του πελάτη σας έπρεπε να καθοριστεί σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 2,

παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, δηλαδή βάσει της τιμής ή της κατασκευασμένης αξίας σε αντίστοιχη χώρα.

Όσον αφορά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής, σημειώνουμε ότι ο πελάτης σας δεν αμφισβήτησε με τους ισχυρισμούς του είτε σχετικά με το προσωρινό είτε σχετικά με το τελικό πληροφοριακό έγγραφο τις θεμελιώδεις αρχές που εφαρμόζουν οι υπηρεσίες της Επιτροπής ως προς την εκτίμηση των εξαγωγικών πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν προς ανεξάρτητους πελάτες. Τα σχόλια του πελάτη σας αφορούσαν μόνο τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε ή τεχνικές λεπτομέρειες για την παρουσίαση σε Excel των συγκεντρωμένων αριθμών ελέγχου προϊόντος (ΑΕΠ) που χρησιμοποιήθηκαν για τους υπολογισμούς του ντάμπινγκ (αμφότερα τα σημεία αυτά εξετάζονται τόσο στο γενικό όσο και στο ειδικό τελικό πληροφοριακό έγγραφο). Το λογικό συμπέρασμα των ανωτέρω είναι ότι ο πελάτης σας είχε δεχθεί τις διαπιστώσεις των υπηρεσιών της Επιτροπής. Επομένως, οι ισχυρισμοί που προβάλλονται τώρα ως προς το ζήτημα αυτό δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη.

Το άρθρο 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι το τελικό πληροφοριακό έγγραφο δεν θίγει οποιαδήποτε μεταγενέστερη απόφαση την οποία ενδεχομένως λαμβάνει η Επιτροπή ή το Συμβούλιο, αλλά αν η απόφαση αυτή στηρίζεται σε διαφορετικά πραγματικά περιστατικά και σε διαφορετικό σκεπτικό, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν. Αυτός ήταν ο σκοπός του αναθεωρημένου τελικού γενικού πληροφοριακού εγγράφου της 23ης Μαρτίου 2007.

Πάντως, σημειώσατε παρακαλώ ότι η Επιτροπή είναι διατεθειμένη να αναθεωρήσει το καθεστώς επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς όσον αφορά τον πελάτη σας σε ένα έτος, εάν τεθούν υπόψη της επαρκή αποδεικτικά στοιχεία συναφώς».

33. Όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή άλλαξε γνώμη, είναι ενδεχομένως χρήσιμο να σημειωθεί εν προκειμένω ότι, στο σημείο 23 του υπομνήματος αντικρούσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου¹², το Συμβούλιο ανέφερε τα εξής:

«Η Επιτροπή είχε πράγματι την πρόθεση, τον Φεβρουάριο του 2007, να μεταβάλει τη θέση της σχετικά με το καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς λόγω στοιχείων που τότε θεώρησε “σημαντικά”. Με το πρώτο πληροφοριακό έγγραφο, ανέφερε ότι μπορούσε να αντιμετωπίσει το ενδεχόμενο να προτείνει μια τέτοια αλλαγή στηριζόμενη σε επαναξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών και στην επιβεβαίωση ορισμένων τιμών εισαγωγής του χάλυβα, που θεωρήθηκαν ως νέα στοιχεία. Ήταν έτοιμη να συμπεράνει ότι επρόκειτο για “νέα στοιχεία και νέες διευκρινίσεις” που αρκούν για να δικαιολογήσουν αναθεώρηση της λύσεως που έγινε δεκτή ως προς την υπαγωγή σε καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς. Πάντως, αφού παρέλαβε τις παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων και συμβουλευθήκε την [επιτροπή αντιντάμπινγκ], η Επιτροπή αναθεώρησε τις εκτιμήσεις αυτές και επιβεβαίωσε τη λύση που έγινε δεκτή αρχικώς, δηλαδή ότι η προσφεύγουσα δεν είχε το δικαίωμα υπαγωγής στο καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς λαμβανομένων υπόψη της δεύτερης περιπτώσεως του

άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', της ελλείψεως νέων επαρκών στοιχείων και του απολύτως σαφούς γράμματος του κειμένου της τελευταίας περιόδου του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ'. Κατέληξε ότι δεν συνέτρεχαν οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την τροποποίηση της λύσεως που έγινε δεκτή, όπως αυτές εκτέθηκαν στην απόφαση Nanjing Metalink International, και ότι έπρεπε, κατά συνέπεια, να εφαρμοσθεί η βασική απαγόρευση που διατυπώνεται στην τελευταία περίοδο του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', όπως ερμηνεύθηκε με την εν λόγω απόφαση [...].

34. Με έγγραφο της 5ης Απριλίου 2007, η Yongjian ζήτησε από την Επιτροπή να προτείνει στο Συμβούλιο οριστικά μέτρα στηριζόμενα στο τελικό γενικό πληροφοριακό έγγραφο της 20ής Φεβρουαρίου 2007, καθόσον το συμπέρασμα όσον αφορά την υπαγωγή στο καθεστώς επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς στηριζόταν, κατά την επιχείρηση αυτή, σε νομική πλάνη.

35. Πάντως, στις 23 Απριλίου 2007, το Συμβούλιο εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό αντιντάμπινγκ¹³ που επέβαλε, μεταξύ άλλων, έναν οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 18,1% επί των εισαγωγών σανίδων σιδερώματος παραγωγής της Yongjian.

Διαδικασία και απόφαση του Πρωτοδικείου

36. Η Yongjian ζήτησε την ακύρωση του κανονισμού, στο μέτρο που την αφορούσε. Η

12 — Παρατεθέν από τη Yongjian στο δικόγραφο της αιτήσεως αναίρεσεως. Η μετάφραση μου έγινε από τα γαλλικά.

13 — Κανονισμός (ΕΚ) 452/2007 του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2007, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές σανίδων σιδερώματος, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ουκρανίας (ΕΕ L 109, σ. 12).

Επιτροπή, οι τρεις καταγγέλλοντες που εκπροσωπούν την κοινοτική βιομηχανία¹⁴ και η Ιταλική Δημοκρατία παρενέβησαν υπέρ του Συμβουλίου.

37. Η Yongjian προέβαλε δύο λόγους ακυρώσεως: (i) πεπλανημένη ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού και (ii) παράβαση του άρθρου 20 του βασικού κανονισμού και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

Πρώτος λόγος ακυρώσεως: πεπλανημένη ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού

38. Η Yongjian ισχυρίστηκε ότι η μοναδική αιτιολογία που προέβαλε η Επιτροπή για να δικαιολογήσει την αιφνίδια μεταβολή της θέσεώς της περιλαμβανόταν στο έγγραφο της 4ης Απριλίου 2007: η νομολογία δεν επέτρεπε νέα εκτίμηση παλαιών πραγματικών περιστατικών. (Πάντως, εάν υποθεθεί ότι ο πραγματικός λόγος ήταν διαφορετικός, η πρόταση που διαβιβάστηκε στο Συμβούλιο δεν ανέφερε τους λόγους στους οποίους στηριζόταν, κατά παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ).

39. Η παραπομπή στη νομολογία δεν ήταν δυνατόν να αφορά παρά μόνο την απόφαση *Nanjing Metalink*. Πάντως, σύμφωνα με την απόφαση εκείνη, η τελευταία περίοδος του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού σκοπεί να διασφαλίσει ότι το ζήτημα της υπαγωγής στο καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς καθορίζεται αντι-

κειμενικά και όχι σε συνάρτηση με το αποτέλεσμα του επί του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ. Επομένως, απαγορεύεται στα θεσμικά όργανα να επανεξετάζουν τις πληροφορίες που διέθεταν ήδη κατά τον αρχικό προσδιορισμό του καθεστώτος της επιχείρησης που λειτουργεί σε οικονομία αγοράς, όχι όμως και να αίρουν την υπαγωγή σε καθεστώς επιχείρησης λειτουργούσας σε οικονομία αγοράς εάν αποδειχθεί από τη μεταβολή των συνθηκών ή από νέα αποδεικτικά στοιχεία ότι η οικεία επιχείρηση δεν πληροί τα αναγκαία κριτήρια. Ο κανόνας αυτός προϋποθέτει ότι η απόφαση για την υπαγωγή σε καθεστώς επιχείρησης λειτουργούσας σε οικονομία αγοράς λαμβάνεται πριν από την απόφαση για την κανονική αξία.

40. Στην παρούσα υπόθεση, πάντως, η Επιτροπή προέβη και στις δύο ενέργειες ταυτοχρόνως. Επομένως, δεν υπήρχε κανένας λόγος να αντιμετωπίσει διαφορετικά το καθεστώς της Yongjian υπό το πρίσμα του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', και άλλες πτυχές της προσωρινής εκτιμήσεως που μπορούσαν να αναθεωρηθούν. Κατά συνέπεια, αφού η Επιτροπή κατέληξε ότι ο αρχικός προσδιορισμός ως προς το καθεστώς επιχείρησης λειτουργούσας σε οικονομία αγοράς δεν ήταν δικαιολογημένος για τους λόγους που εκτίθενται στο τελικό πληροφοριακό έγγραφο της 20ής Φεβρουαρίου 2007 και δεν εξήγησε γιατί οι λόγοι αυτοί μπορούσαν να είναι εσφαλμένοι, είχε όχι μόνο το δικαίωμα αλλά και την υποχρέωση να προβεί σε σχετική διόρθωση. Επομένως, η πρόταση λήψεως οριστικών μέτρων ήταν αντίθετη προς το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, με συνέπεια να καθίσταται παράνομος και ο επίδικος κανονισμός.

41. Το Πρωτοδικείο τόνισε, πρώτον, ότι από τις αιτιολογικές σκέψεις 12 έως 14 του επίδικου κανονισμού προκύπτει ότι «ως

14 — Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola S.p.A. και Colombo New Scal S.p.A. (στο εξής: καταγγέλλοντες).

αιτιολογία για την περιλαμβανόμενη στον προσβαλλόμενο κανονισμό άρνηση τροποποίησης του προσδιορισμού του καθεστώτος επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς, που περιλαμβάνεται και στον προσωρινό κανονισμό, δεν προβαλλόταν το ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', τελευταία περίοδος, του βασικού κανονισμού εμπόδιζε την επανεκτίμηση παλαιών πραγματικών περιστατικών, αλλά η μη συμφωνία της λογιστικής της προσφεύγουσας προς τα ΔΛΠ και η έλλειψη νέων στοιχείων ικανών να επηρεάσουν την εκτίμηση αυτή. Κατά συνέπεια, η ως άνω άρνηση οφειλόταν σε εφαρμογή των συγκεκριμένων κριτηρίων του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού αυτού»¹⁵.

42. Ούτε από τα αναθεωρημένα πληροφοριακά έγγραφα προκύπτει ότι η άρνηση της Επιτροπής να προτείνει την υπαγωγή της αναιρεσείουσας στο καθεστώς επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς δικαιολογούνταν με την απαγόρευση επανεκτίμησης των παλαιών πραγματικών περιστατικών, δεδομένου ότι τα επιχειρήματα της Επιτροπής επί του σημείου αυτού στηρίζονταν αποκλειστικά στη μη συμφωνία της λογιστικής πρακτικής της Yongjian προς τα ΔΛΠ¹⁶.

43. Το Πρωτοδικείο αναφέρθηκε, στη συνέχεια, στο έγγραφο της Επιτροπής της 4ης Απριλίου 2007, ως «το μοναδικό έγγραφο με το οποίο η Επιτροπή εκθέτει ότι η νομολογία σχετικά με τον προσδιορισμό του καθεστώτος επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς δεν επιτρέπει την επανεκτίμηση παλαιών πραγματικών περιστατικών». Παρέθεσε την ακόλουθη σχετική παράγραφο του ως άνω

εγγράφου: «Με τις από 2 Απριλίου 2007 παρατηρήσεις του ο πελάτης σας εξακολουθεί να επαναλαμβάνει τα ίδια επιχειρήματα, που είχαν ήδη προβληθεί πριν από το τελικό γενικό πληροφοριακό έγγραφο, σχετικά με τις λογιστικές ανωμαλίες και τη συμφωνία ή την ασυμφωνία τους προς τα ΔΛΠ, αλλά, όπως γνωρίζετε καλά, η νομολογία σχετικά με την εκτίμηση αιτημάτων υπαγωγής στο καθεστώς επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς δεν επιτρέπει την επανεκτίμηση παλαιών πραγματικών περιστατικών»¹⁷.

44. Το Πρωτοδικείο συνέχισε ως εξής με τις σκέψεις 47 έως 50 της αποφάσεώς του:

«47. Όπως προκύπτει από το έγγραφο αυτό, η Επιτροπή επικαλέστηκε τη νομολογία που απαγορεύει την επανεκτίμηση παλαιών πραγματικών περιστατικών για να απορρίψει τα επιχειρήματα τα οποία η προσφεύγουσα είχε προβάλει πριν από το τελικό γενικό πληροφοριακό έγγραφο. Απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου κατά τη διάρκεια της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, η Επιτροπή διευκρίνισε, χωρίς η προσφεύγουσα να προβάλει αντίρρηση επί του σημείου αυτού, ότι τα επιχειρήματα τα οποία αφορά η παρατήρηση αυτή περιλαμβάνονταν στο έγγραφο της 1ης Σεπτεμβρίου 2006, το οποίο απέστειλε η προσφεύγουσα πριν από τον αρχικό προσδιορισμό του καθεστώτος επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς, που πραγματοποιήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2006 και τέθηκε σε εφαρμογή με τον προσωρινό κανονισμό.

15 — Σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

16 — Σκέψη 45.

17 — Σκέψη 46. Το σχετικό χωρίο του εγγράφου αυτού παρατίθεται στο σύνολο του ανωτέρω, στο σημείο 32.

- 48 Πρέπει εντούτοις να σημειωθεί ότι, με το από 4 Απριλίου 2007 έγγραφό της, η Επιτροπή στήριξε την άρνηση αναγνώρισης του καθεστώτος επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς στο ότι, σε αντίθεση προς τα ΔΛΠ, τα λογιστικά στοιχεία της προσφεύγουσας δεν ήταν σύμφωνα προς την αρχή της αναλήψεως υποχρεώσεων, περιελάμβαναν συμψηφισμούς και εξέθεταν τις συναλλαγές από κοινού, αντί να τις παραθέτουν χωριστά. Η Επιτροπή εξέθεσε, συναφώς, ότι οι διενεργηθέντες οικονομικοί έλεγχοι δεν έδωσαν λαβή για καμία παρατήρηση επί των ζητημάτων αυτών. Το Πρωτοδικείο σημειώνει ότι η Επιτροπή δήλωσε επίσης ότι οι πληροφορίες περί της τιμής του χάλυβα δεν ήταν ικανές να οδηγήσουν σε νέα εκτίμηση των κενών που είχαν διαπιστωθεί όσον αφορά τη λογιστική της προσφεύγουσας.
- 49 Έτσι, από το σύνολο του εγγράφου αυτού προκύπτει ότι η παρατήρηση της Επιτροπής σχετικά με την αδυναμία της να εκτιμήσει εκ νέου παλαιά πραγματικά περιστατικά είναι παρεμπόδιση, καθόσον το ως άνω κοινοτικό όργανο στήριξε την άρνησή του να προτείνει την υπαγωγή της ενδιαφερομένης στο καθεστώς επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς στην εκτίμηση του αν η προσφεύγουσα ικανοποιούσε τα συγκεκριμένα κριτήρια που προβλέπονταν σχετικά.
- 50 Επομένως, διαπιστώνεται ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή βασίστηκε εν προκειμένω σε μια απαγόρευση επανεξετάσεως παλαιών πραγματικών περιστατικών είναι ανυπόστατος. Δεδομένου ότι, για τον λόγο αυτόν, ο πρώτος λόγος δεν μπορεί να γίνει δεκτός, παρέλκει η συζήτηση όσον αφορά την ερμηνεία της τελευταίας περιόδου του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού και της σκέψεως 44 της προαναφερθείσας αποφάσεως Nanjing Metalink κατά Συμβουλίου».
45. Αφού εξέτασε συνοπτικά ορισμένα άλλα σημεία που δεν θίγονται με την αίτηση αναιρέσεως, το Πρωτοδικείο απέρριψε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως της Yongjian.
- Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 20 του βασικού κανονισμού και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας*
46. Η Yongjian ισχυρίστηκε ότι από το άρθρο 20, παράγραφοι 4 και 5, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή πρέπει να γνωστοποιεί στους ενδιαφερομένους τα τελικά στοιχεία σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά και τις ουσιώδεις παρατηρήσεις βάσει των οποίων προτίθεται να συστήσει τη λήψη οριστικών μέτρων δέκα ημέρες τουλάχιστον πριν από τη διαβίβαση στο Συμβούλιο της προτάσεως λήψεως οριστικών μέτρων, προκειμένου να παράσχει στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να διατυπώσουν παρατηρήσεις εντός της ως άνω δεκαήμερης προθεσμίας και στην Επιτροπή να τις λάβει υπόψη. Στην παρούσα περίπτωση όμως, η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο την πρόταση οριστικών μέτρων που στηρίζονταν στο αναθεωρημένο τελικό γενικό πληροφοριακό έγγραφο μόλις έξι ημέρες μετά την ανακοίνωσή του στην Yongjian και τέσσερις ημέρες πριν από την εκπονή της ταχθείσας στην αναιρεσίτουσα προθεσμίας για την υποβολή των παρατηρήσεών της.

47. Ως προς το σημείο αυτό, το Πρωτοδικείο συμφώνησε, κατ' ουσίαν, με τη Yongjian. Τόνισε, κατ' αρχάς, ότι η διάταξη του άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, μολονότι δεν ορίζει ότι η Επιτροπή πρέπει να αναμείνει τη λήξη της δεκαήμερης προθεσμίας για να διαβιβάσει στο Συμβούλιο την πρότασή της, δεν μπορεί να ερμηνευθεί με τρόπο που να αντιβαίνει προς τη λογική συνοχή της με την παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου, το οποίο επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να ανακοινώνει το τελικό πληροφοριακό έγγραφο το αργότερο ένα μήνα πριν από τη διαβίβαση της προτάσεώς της στο Συμβούλιο. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν μπορεί να διαβιβάσει την πρότασή της στο Συμβούλιο πριν από την εκπνοή της δεκαήμερης προθεσμίας¹⁸.

48. Στη συνέχεια, απέρριψε το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι η Επιτροπή μπορούσε να λάβει υπόψη ενδεχόμενες παρατηρήσεις κατά την τροποποίηση της προτάσεώς της προς το Συμβούλιο. Το άρθρο 250, παράγραφος 2, ΕΚ παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να τροποποιήσει την πρότασή της, προκειμένου να διευκολύνει τη σύγκλιση απόψεων στο πλαίσιο του θεσμικού οργάνου ή των οργάνων που εμπλέκονται στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων, αλλά η άσκηση της εξουσίας αυτής δεν είναι πρόσφορη για να συνεκτιμηθούν δεόντως οι παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων¹⁹. Επιπλέον, οι παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων μπορούν να έχουν σημαντικές συνέπειες για το περιεχόμενο της τελικής πράξεως. Το γεγονός ότι έχει ήδη υποβληθεί στο Συμβούλιο πρόταση λήψεως οριστικών μέτρων είναι ικανό να επηρεάσει, αυτό καθαυτό, τις συνέπειες που θα μπορούσαν να έχουν οι παρατηρήσεις αυτές. Έτσι, δεν μπορεί να αποκλείεται ότι η

δυνατότητα της Επιτροπής να διαβιβάσει στο Συμβούλιο την πρότασή της πριν ακόμα οι ενδιαφερόμενοι της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους θίγει τη δυνατότητα να μπορούν να ληφθούν ουσιαστικά υπόψη οι παρατηρήσεις αυτές²⁰.

49. Στην παρούσα υπόθεση, η Επιτροπή όφειλε να ενημερώσει τη Yongjian για τη νέα της θέση, η οποία στηρίζεται σε νέο ή διαφορετικό σκεπτικό κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, δηλαδή ότι οι πληροφορίες σχετικά με την τιμή των εισαγωγών χάλυβα δεν ήταν ικανές να επηρεάσουν τα συμπεράσματα που επρόκειτο να συναγάγει, ως προς την υπαγωγή στο καθεστώς επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς, από το γεγονός ότι η Yongjian δεν τηρούσε τα ΔΛΠ. Το άρθρο 20, παράγραφος 4, δεν στηρίζει την άποψη που υποστήριξε η Επιτροπή, ότι δηλαδή η μεταβολή της εκτιμήσεως και μόνο των πραγματικών στοιχείων τα οποία δεν μεταβλήθηκαν δεν επιβάλλει σχετική ανακοίνωση στους ενδιαφερομένους. Όταν η εκτίμηση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών πρόκειται να πραγματοποιηθεί για πρώτη φορά, αυτή πρέπει να ανακοινώνεται στους ενδιαφερομένους για να είναι σε θέση να υποβάλουν σχετικά τις παρατηρήσεις τους. Εφόσον τα αναθεωρημένα τελικά έγγραφα γνωστοποιήθηκαν στη Yongjian στις 23 Μαρτίου 2007 και η πρόταση λήψεως οριστικών μέτρων διαβιβάστηκε στο Συμβούλιο στις 29 Μαρτίου 2007, ήτοι έξι ημέρες αργότερα, η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς τις επιταγές του άρθρου 20, παράγραφος 5²¹.

50. Μολονότι υιοθέτησε την προσέγγιση αυτή, το Πρωτοδικείο απέρριψε, πάντως, τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως της Yongjian.

18 — Σκέψη 65, με παραπομπή στην απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 1998, T-147/97, Champion Stationery κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1998, σ. II-4137, σκέψεις 81 έως 83).

19 — Σκέψη 66, με παραπομπή στην απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-280/93, Γερμανία κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1994, σ. I-4973, σκέψη 36).

20 — Σκέψη 67.

21 — Σκέψεις 68 έως 70.

51. Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η μη τήρηση της δεκαήμερης προθεσμίας του άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού παρά μόνον εάν, λόγω της παρατυπίας αυτής, ενδέχεται η διοικητική διαδικασία να μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα προσβάλλοντας με συγκεκριμένο τρόπο τα δικαιώματα άμυνας της Yongjian²². Πάντως, τα αναθεωρημένα τελικά έγγραφα δεν περιλάμβαναν νέα πραγματικά στοιχεία τα οποία δεν είχαν ακόμη περιέλθει σε γνώση της Yongjian, και η Yongjian είχε την ευκαιρία, σε προηγούμενο στάδιο της διαδικασίας, να εκφράσει την άποψή της επί της θέσεως που εξέθεταν εκ νέου τα αναθεωρημένα τελικά πληροφοριακά έγγραφα της 23ης Μαρτίου 2007. Επιπλέον, πέραν των επιχειρημάτων σχετικά με την τελευταία περίοδο του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, η Yongjian δεν πρόέβαλε, με το έγγραφο της 2ας Απριλίου 2007, νέα επιχειρήματα σε απάντηση στη νέα θέση της Επιτροπής. Οι περιλαμβανόμενες στο έγγραφο παρατηρήσεις της σχετικά με την τελευταία περίοδο του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', και την απόφαση στην υπόθεση *Nanjing Metalink* δεν επηρέασαν, εν πάση περιπτώσει, το περιεχόμενο του προσβαλλόμενου κανονισμού. Όπως διαπιστώθηκε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η άρνηση υπαγωγής της ενδιαφερομένης στο καθεστώς επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς στηριζόταν στην εφαρμογή των ουσιαστικών κριτηρίων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, του βασικού κανονισμού²³.

Η αίτηση αναιρέσεως

52. Η Yongjian πρόέβαλε δύο λόγους αναιρέσεως, τους οποίους θα συνοψίσω στη συνέχεια, μαζί με τις γραπτές και προφορικές παρατηρήσεις του Συμβουλίου, της Επιτροπής και των καταγγελλόντων, καθώς και τις γραπτές παρατηρήσεις της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Πρώτος λόγος αναιρέσεως: πρόδηλη διάσταση μεταξύ των διαπιστώσεων και του περιεχομένου του φακέλου

53. Η Yongjian υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού και της σκέψεως 44 της αποφάσεως στην υπόθεση *Nanjing Metalink* δεν ασκούσε επιρροή, στο μέτρο που το συμπέρασμα αυτό είναι προδήλως αντίθετο προς το περιεχόμενο του φακέλου. Κατά συνέπεια, κακώς δεν απεφάνθη επίσης επί του θεμελιώδους ζητήματος αν η τελευταία περίοδος του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', απαγόρευε στην Επιτροπή να αναθεωρήσει την αρχική της απόφαση περί μη υπαγωγής της αναιρεσείουσας στο καθεστώς επιχειρήσεως ασκούσας τη δραστηριότητά της σε οικονομία αγοράς.

22 — Σκέψη 71, με παραπομπή στην απόφαση της 10ης Ιουλίου 1980, 30/78, *Distillers Company* κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1980/II, σ. 465, σκέψη 26), και της 28ης Οκτωβρίου 2004, T-35/01, *Shanghai Teraoka Electronic* κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2004, σ. II-3663, σκέψη 331).

23 — Σκέψεις 72 έως 75.

54. Τα επιχειρήματα της αναιρεσείουσας επικεντρώνονται στο πρώτο σκέλος του λόγου αυτού και στηρίζονται κυρίως στους ισχυρισμούς της Ιταλικής Κυβερνήσεως και

του Συμβουλίου κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία²⁴, κατά τους οποίους η Επιτροπή μετέβαλε την αρχική θέση της σε απάντηση προς τις αντιρρήσεις που διατυπώθηκαν υπό την έννοια ότι η επανεκτίμηση θα ήταν αντίθετη προς την τελευταία περίοδο του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, όπως ερμηνεύθηκε με την απόφαση *Nanjing Metalink*. Από τη δικογραφία προκύπτει με απόλυτη σαφήνεια, όπως ισχυρίζεται η Yongjian, ότι το ζήτημα αυτό δεν ήταν παρεμπίπτον αλλά θεμελιώδες για την αλλαγή της στάσεως της Επιτροπής την τελευταία στιγμή, και, επομένως, για την τελική απόφαση περί επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ ύψους 18,1 % μάλλον παρά 0 %. Η περί του αντιθέτου διαπίστωση του Πρωτοδικείου συνιστά πρόδηλη παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων υπό την έννοια της νομολογίας και, κατά συνέπεια, υπόκειται στον ανααιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου.

55. Το Συμβούλιο, η Επιτροπή και οι καταγγέλλοντες τονίζουν, άπαντες, τη νομολογία από την οποία προκύπτει ότι το Πρωτοδικείο έχει αποκλειστική αρμοδιότητα να διαπιστώσει και να εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, εκτός εάν η ανακρίβεια του περιεχομένου των διαπιστώσεων του προκύπτει από τα υποβληθέντα σ' αυτό στοιχεία της δικογραφίας ή εφόσον είναι σαφές ότι τα αποδεικτικά στοιχεία παραμορφώθηκαν²⁵ και ότι, όταν ο αναιρεσείων προβάλλει παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους του Πρωτοδικείου, πρέπει να παραθέτει επακριβώς τα στοιχεία τα οποία αυτό παραμόρφωσε και να αποδείξει τα σφάλματα αναλύσεως τα οποία κατά την εκτίμησή του οδήγησαν το Πρωτοδικείο σε αυτή την παραμόρφωση²⁶.

56. Στη συνέχεια, το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι η Yongjian αναφέρεται μόνο σε ισχυρισμούς που περιλαμβάνονται στις αγορεύσεις του Συμβουλίου (στην πραγματικότητα, πρόκειται για επιχείρημα το οποίο στηρίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία που είχαν ήδη προσκομιστεί στο Πρωτοδικείο) και της Ιταλικής Κυβερνήσεως (που επαναλαμβάνονται στη διαπίστωση του Πρωτοδικείου ότι «[π]ολλά μέλη της συμβουλευτικής επιτροπής αμφισβήτησαν την αναγνώριση υπέρ της προσφεύγουσας του καθεστώτος της επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς»). Δεν αναφέρεται στα αποδεικτικά έγγραφα στα οποία το Πρωτοδικείο στήριξε το συμπέρασμά του, δηλαδή στις αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού, στους λόγους που εκτίθενται στο αναθεωρημένο τελικό πληροφοριακό έγγραφο και στη διευκρίνιση που παρασχέθηκε με το έγγραφο της Επιτροπής της 4ης Απριλίου 2007.

57. Η Επιτροπή προσθέτει ότι οι παρατηρήσεις του Συμβουλίου και της Ιταλικής Κυβερνήσεως δεν μπορούν να αποτελέσουν αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή μετέβαλε την αρχική της θέση. Οι λόγοι αυτοί αναφέρθηκαν στην πρότασή της προς το Συμβούλιο και στηρίζονταν στο γεγονός ότι η Yongjian δεν πληρούσε τα εφαρμοστέα ουσιαστικά κριτήρια.

58. Η Ιταλική Κυβέρνηση αναφέρει ότι η Yongjian δεν αμφισβήτησε το υποστατό των πραγματικών περιστατικών και την ορθότητα των διαπιστώσεων ως προς τα πραγματικά περιστατικά επί τη βάση των οποίων το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, αναθεωρώντας την αρχική της εκτίμηση, η Επιτροπή δεν στηρίχθηκε στην τελευταία περίοδο του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού.

24 — Παρατεθέντες ανωτέρω, στα σημεία 26 και 33, αντιστοίχως.

25 — Απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 1999, C-390/95 P, *Antillean Rice Mills* κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. I-769, σκέψη 29).

26 — Απόφαση της 7ης Ιανουαρίου 2004, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, *Aalborg Portland* κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2004, σ. I-123, σκέψη 50).

59. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι καταγγέλλοντες υποστήριξαν ότι ο πραγματικός λόγος της μεταβολής της θέσεως της Επιτροπής ήταν ότι, με το τελικό πληροφοριακό έγγραφο της 20ής Φεβρουαρίου 2007, η Επιτροπή είχε δεχθεί την άποψη της Yongjian ότι η μη τήρηση των διεθνών λογιστικών προτύπων εμπόδιζε την αναγνώριση του καθεστώτος επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς μόνον εάν είχε συνέπειες στους υπολογισμούς του ντάμπινγκ, αλλά ότι η άποψη αυτή είχε εγκαταλειφθεί στη συνέχεια λόγω του δικού τους επιχειρήματος ότι η τυπική μη συμμόρφωση αποτελούσε εμπόδιο, ανεξαρτήτως των συνεπειών της, επιχείρημα το οποίο αποτέλεσε τη βάση του αναθεωρημένου εγγράφου της 23ης Μαρτίου.

60. Τόσον η Ιταλική Κυβέρνηση όσο και οι καταγγέλλοντες τονίζουν ότι, σύμφωνα με την απόφαση στην υπόθεση *Nanjing Metalink*, η άρνηση αναγνώρισεως του καθεστώτος επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς μπορεί να ανατραπεί μόνον εάν υπάρξει μεταβολή των πραγματικών περιστατικών που είναι γνωστά, ενώ η Yongjian επεδίωκε απλώς να καταδείξει ότι οι λογιστικές παρατυπίες, τις οποίες αναγνώριζε, δεν είχαν καμία επίπτωση στις τιμές της.

Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: εσφαλμένο συμπέρασμα όσον αφορά τη συνέπεια της παραβάσεως του άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού

61. Η Yongjian τονίζει τον θεμελιώδη χαρακτήρα του δικαιώματος ακροάσεως στο

κοινοτικό δίκαιο και, ειδικότερα, στις διαδικασίες αντιντάμπινγκ²⁷. Ενώ δέχεται ότι η προσβολή του δικαιώματος αυτού μπορεί να επηρεάσει τη νομιμότητα του εν προκειμένω προσβαλλόμενου μέτρου μόνον εάν, ελλείψει της παρατυπίας, το αποτέλεσμα θα μπορούσε να είναι διαφορετικό²⁸, η Yongjian υποστηρίζει ότι αυτό ισχύει μόνον εάν δεν υπάρχει *καμία απολύτως πιθανότητα* διαφορετικού αποτελέσματος²⁹.

62. Στην παρούσα υπόθεση, η Yongjian επαναλαμβάνει ότι η ερμηνεία της τελευταίας περιόδου του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού ήταν αποφασιστικής σημασίας για τον καθορισμό της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ ύψους 18,1%, μάλλον παρά 0%. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι η Yongjian στερήθηκε οποιασδήποτε ευκαιρίας να αποδείξει ότι η ερμηνεία της Επιτροπής ήταν πεπλανημένη κατέληξε σε άρνηση αναγνώρισεως του δικαιώματος ακροάσεως. Εάν το δικαίωμα αυτό είχε ασκηθεί, θα είχε επηρεάσει ριζικά το αποτέλεσμα της υποθέσεως.

63. Το Συμβούλιο τονίζει ότι το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού δεν επηρέασε το περιεχόμενο του προσβαλλόμενου κανονισμού ούτε έθιξε, συνακολούθως, το δικαίωμα ακροάσεως της Yongjian. Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα της Yongjian είναι σε μεγάλο βαθμό αλυσιτελές. Στηρίζεται, εν πάση περιπτώσει, στο υποθετικό δεδομένο της ευδοκιμήσεως του πρώτου λόγου αναιρέσεως. Το δικαίωμα ακροάσεως

27 — Απόφαση της 27ης Ιουνίου 1991, C-49/88, Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-3187, σκέψη 16).

28 — Βλ. την παρατεθείσα ανωτέρω, στην υποσημείωση 22, νομολογία.

29 — Απόφαση της 11ης Ιουλίου 2007, T-170/06, Alrosa κατά Επιτροπής (Συλλογή 2007, σ. II-2601, σκέψη 203).

της Yongjian σε σχέση με την άρνηση υπαγωγής της στο καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς δεν επηρεάστηκε, εφόσον αυτή είχε την ευκαιρία να ακουστεί νωρίτερα. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο προέβη στην πραγματική διαπίστωση – η οποία δεν ελέγχεται αναίρετικά – ότι η Yongjian δεν είχε προβάλει νέα επιχειρήματα σε απάντηση στη θέση της Επιτροπής ούτε είχε εξειδικεύσει ποια επιχειρήματα θα μπορούσε να έχει προβάλει.

64. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο λόγος αναίρεσης στηρίζεται σε εσφαλμένες παραδοχές. Ειδικότερα, στηρίζεται στην υπόθεση ότι, αφενός, η Yongjian θα ήταν σε θέση να προβάλει νέα και καθοριστικά επιχειρήματα εάν η Επιτροπή είχε αναμείνει μέχρι τις 2 Απριλίου 2007 προκειμένου να διαβιβάσει την πρότασή της στο Συμβούλιο, και, αφετέρου, η Επιτροπή ήταν πεπεισμένη ότι η Yongjian είχε δικαίωμα υπαγωγής στο καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς, αλλά θεώρησε ότι η απόφαση στην υπόθεση Nanjing Metalink της απαγόρευε να αναγνωρίσει υπέρ της Yongjian το καθεστώς αυτό. Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι κανένας από τους ισχυρισμούς αυτούς δεν ήταν βάσιμος, χωρίς η Yongjian να βάλει κατά των διαπιστώσεων αυτών ως συνιστωσών παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων.

65. Η Ιταλική Κυβέρνηση και οι καταγγέλλοντες συμφωνούν, κατ' ουσίαν, με τους ισχυρισμούς του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

Η ερμηνεία του άρθρου 20, παράγραφοι 4 και 5, του βασικού κανονισμού

66. Επιπλέον, το Συμβούλιο, η Επιτροπή και οι καταγγέλλοντες αμφισβητούν την ορθότητα της διαπιστώσεως του Πρωτοδικείου ότι το άρθρο 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού επιβάλλει δεκαήμερη προθεσμία για την υποβολή παρατηρήσεων σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η Επιτροπή στηρίζει τα συμπεράσματά της σε διαφορετικά πραγματικά περιστατικά και σε διαφορετικό σκεπτικό από αυτά που περιλαμβάνονται στα τελικά πληροφοριακά έγγραφα.

67. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, τα δύο θεσμικά όργανα διέκριναν μεταξύ (i) του τελικού πληροφοριακού εγγράφου του οποίου γίνεται μνεία στην πρώτη και στη δεύτερη περίοδο του άρθρου 20, παράγραφος 4, (ii) των πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού που η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αποκαλύψει κατά την ημερομηνία εκδόσεως του τελικού πληροφοριακού εγγράφου και (iii) των διαφορετικών πραγματικών περιστατικών και του διαφορετικού σκεπτικού στα οποία μπορεί να στηριχθεί μεταγενέστερη απόφαση, των οποίων γίνεται μνεία στην τελευταία περίοδο της διατάξεως αυτής. Ο κανόνας σχετικά με τη δεκαήμερη προθεσμία έχει εφαρμογή, κατά τους ισχυρισμούς τους, μόνον στην περίπτωση i, η οποία καλύπτει το σύνολο της έρευνας και είναι, κατά συνέπεια, πιο σημαντική από οποιαδήποτε μεταγενέστερη διόρθωση. Στις περιπτώσεις ii και iii, υφίσταται πάντοτε δικαίωμα απαντήσεως³⁰, αλλά ο μοναδικός κανόνας

30 — Στην αιτιολογική σκέψη 5 του βασικού κανονισμού αναφέρεται ότι ο κανονισμός στηρίζεται στη Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου του 1994 (συμφωνία αντιντάμπινγκ του 1994), της οποίας το άρθρο 6, παράγραφος 9, ορίζει τα εξής: «Πριν από τον τελικό καθορισμό, οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη για τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά που λαμβάνονται υπόψη, τα οποία αποτελούν τη βάση της αποφάσεως για το αν θα ληφθούν ή όχι οριστικά μέτρα. Η αποκάλυψη αυτή θα πρέπει να γίνεται αρκούντως ενωρίς ώστε τα μέρη να μπορούν να υπερασπίσουν τα συμφέροντά τους».

που ισχύει είναι ότι η τασσόμενη προθεσμία πρέπει να είναι εύλογη υπό το πρίσμα της φύσεως των πραγματικών περιστατικών ή του σκεπτικού.

Εκτίμηση

Πρώτος λόγος αναιρέσεως: πρόδηλη διάσταση μεταξύ των διαπιστώσεων και του περιεχομένου της δικογραφίας

68. Αμφότερα τα θεσμικά όργανα και οι καταγγέλλοντες τονίζουν ότι οι διαδικασίες αντιντάμπινγκ υπόκεινται σε αυστηρές προθεσμίες³¹, οι οποίες θα ήταν δύσκολο να τηρηθούν εάν ήσσανος σημασίας τροποποιήσεις οδηγούσαν σε παράταση. Η Επιτροπή προσθέτει ότι μπορούσε να τροποποιήσει την πρότασή της προς το Συμβούλιο και θα το είχε πράξει εάν η Yongjian είχε διατυπώσει σχόλια συναφώς μετά την παρουσίαση της αρχικής προτάσεως. Οι καταγγέλλοντες υποστηρίζουν ότι εάν οι από 2 Απριλίου 2007 παρατηρήσεις της Yongjian είχαν ως συνέπεια τη μεταβολή της θέσεως της Επιτροπής, θα έπρεπε να παρασχεθεί μια επιπλέον δεκαήμερη προθεσμία στους εκπροσώπους της κοινοτικής βιομηχανίας για να υποβάλουν σχόλια, με συνέπεια την υπέρβαση της συνολικής προθεσμίας διεξαγωγής της διαδικασίας. Μόνο στην περίπτωση κατά την οποία ανακύπτουν νέα στοιχεία αποφασιστικής σημασίας, τα οποία οι ενδιαφερόμενοι δεν ήσαν προηγουμένως σε θέση να σχολιάσουν, η Επιτροπή πρέπει να τους ενημερώσει και να τους τάξει δεκαήμερη προθεσμία για την υποβολή σχολίων εφόσον μεταβάλλει τη θέση της, όχι όμως και στην περίπτωση κατά την οποία, όπως εν προκειμένω, όλα τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε είχαν αποτελέσει αντικείμενο συζητήσεως.

69. Το κεντρικό και θεμελιώδες στοιχείο αυτού του λόγου αναιρέσεως είναι ο ισχυρισμός ότι, αντίθετα προς τις διαπιστώσεις του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή στήριξε την τελική της άποψη όσον αφορά το καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς στη σκέψη ότι η τελευταία περίοδος του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού της απαγόρευε να αναθεωρήσει την αρχική της εκτίμηση.

70. Η Yongjian δεν αμφισβητεί την ακρίβεια οποιασδήποτε πραγματικής διαπιστώσεως του Πρωτοδικείου αλλά μάλλον την εκ μέρους του Πρωτοδικείου εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και το συμπέρασμα το οποίο άντλησε από αυτά.

71. Από πλούσια και πάγια νομολογία προκύπτει σαφώς ότι το Δικαστήριο «δεν είναι αρμόδιο να εξακριβώνει τα πραγματικά περιστατικά ούτε, κατ' αρχήν, να εξετάζει τα αποδεικτικά στοιχεία που δέχθηκε το Πρωτοδικείο σε σχέση με τα περιστατικά αυτά. Εφόσον η προσκόμιση των αποδεικτικών αυτών στοιχείων ήταν νομότυπη και τηρήθηκαν οι γενικές αρχές του δικαίου και οι

31 — Το άρθρο 6, παράγραφος 9, επιβάλλει συνολική προθεσμία 15 μηνών για τις έρευνες και το άρθρο 7, παράγραφος 7, προθεσμία 9 μηνών για προσωρινούς δασμούς, ενώ το άρθρο 9, παράγραφος 4, απαιτεί την υποβολή προτάσεως για τη λήψη οριστικών μέτρων το αργότερο ένα μήνα πριν από τη λήξη ισχύος των προσωρινών δασμών.

διαδικαστικοί κανόνες που διέπουν τη διεξαγωγή των αποδείξεων και το βάρος αποδείξεως, το Πρωτοδικείο είναι το μόνο αρμόδιο να εκτιμά την αξία που πρέπει να προσδοθεί στα στοιχεία που του έχουν υποβληθεί. Επομένως, η ως άνω εκτίμηση δεν αποτελεί νομικό ζήτημα, υποκείμενο αφεαυτού στον έλεγχο του Δικαστηρίου, εκτός αν συντρέχει παραμόρφωση του περιεχομένου των στοιχείων αυτών»³².

72. Η «[παραμόρφωση] του περιεχομένου των αποδεικτικών στοιχείων» είναι μια έννοια που το Δικαστήριο χρησιμοποίησε για πρώτη φορά στην απόφαση *Hilti*³³. Φαίνεται ότι εμπνεύσθηκε από την έννοια της *dénaturation* του γαλλικού δικαίου, η οποία συνιστά λόγο αναιρέσεως. *Dénaturation* συντρέχει εάν ένα δικαστήριο που επιλαμβάνεται της ουσίας μιας υποθέσεως υπερβαίνει την αρμοδιότητά του καθόσον ερμηνεύει ένα έγγραφο το οποίο είναι διατυπωμένο κατά τρόπο σαφή και μονοσήμαντο (όπως μια συμφωνία, μια διαθήκη, μια αναφορά, μια δικαστική απόφαση ή ένας αλλοδαπός νόμος) υπό έννοια που δεν συνάδει προς το γράμμα του κειμένου. Αντιθέτως, η ερμηνεία ενός εγγράφου διατυπωμένου κατά τρόπο ασαφή ή αμφίσημο εμπίπτει στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου και δεν μπορεί να προσβληθεί με αίτηση αναιρέσεως³⁴.

73. Στην παρούσα υπόθεση, το Πρωτοδικείο αναφέρθηκε, κατά τον έλεγχο που άσκησε, στις αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού, στο αναθεωρημένο τελικό

γενικό πληροφοριακό έγγραφο και στο έγγραφο της Επιτροπής της 4ης Απριλίου 2007.

74. Από τα δύο πρώτα έγγραφα το Πρωτοδικείο συνήγαγε ότι οι μόνοι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της τελικής αποφάσεως σχετικά με το καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς αφορούσαν το γεγονός ότι οι λογιστικές πρακτικές της *Yongjian* δεν ήταν σύμφωνες με τα ΔΛΠ³⁵.

75. Η διαπίστωση αυτή φαίνεται αδιαμφισβήτητη και βεβαίως δεν αποτελεί παραμόρφωση της σαφούς έννοιας των αποδεικτικών στοιχείων. Πράγματι, ούτε η *Yongjian* ισχυρίζεται το αντίθετο.

76. Από το έγγραφο της 4ης Απριλίου 2007, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι, μολονότι η Επιτροπή ανέφερε ότι: «όπως καλώς γνωρίζετε, η νομολογία σχετικά με την εκτίμηση αιτήσεων περί αναγνώρισεως του καθεστώτος επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς δεν παρέχει τη δυνατότητα επανεκτιμήσεως παλαιών πραγματικών περιστατικών», στήριξε στην πραγματικότητα την άρνησή της να αναγνωρίσει το καθεστώς επιχειρήσεως ασκούσας τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς στο γεγονός ότι τα λογιστικά στοιχεία της *Yongjian* ήταν αντίθετα προς τα ΔΛΠ, καθόσον δεν τηρούσαν την αρχή της αναλήψεως υποχρεώσεων, περιλάμβαναν συμψηφισμούς και εξέθεταν τις συναλλαγές από κοινού αντί να τις παραθέτουν χωριστά, στοιχεία τα οποία δεν σχολιάσθηκαν από τους ελεγκτές. Το Πρωτοδικείο

32 — British Aggregates, παρατεθείσα στην υποσημείωση 3, σκέψη 97 βλ. και τη νομολογία που παρατίθεται στο σημείο 55 ανωτέρω.

33 — Απόφαση της 2ας Μαρτίου 1994, C-53/92 P, *Hilti* κατά Επιτροπής (Σύλλογος 1994, σ. I-667, σκέψη 42).

34 — Βλ., για παράδειγμα, τους ορισμούς εις *Cornu*, *Vocabulaire juridique*, Παρίσι, 1987, ή <http://www.dictionnaire-juridique.com>.

35 — Σκέψεις 43 έως 45 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.

τόνισε επίσης ότι η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι οι πληροφορίες σχετικά με την τιμή του χάλυβα δεν ήταν ικανές να οδηγήσουν σε νέα εκτίμηση των κενών που είχαν διαπιστωθεί όσον αφορά τη λογιστική της αναιρεσιούσας. Κατά συνέπεια, κατέληξε ότι η παρατήρηση της Επιτροπής σχετικά με την αδυναμία της να εκτιμήσει εκ νέου παλαιά πραγματικά περιστατικά ήταν παρεμπιπτούσα, καθόσον το ως άνω κοινοτικό όργανο στήριξε την άρνησή του να προτείνει την υπαγωγή της ενδιαφερομένης στο καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς στην εκτίμηση του κατά πόσον η Yongjian ικανοποιούσε τα συγκεκριμένα κριτήρια που προβλέπονταν σχετικά³⁶.

77. Δεν μπορώ να διακρίνω κάποιο στοιχείο στις ανωτέρω διαπιστώσεις ή συμπεράσματα το οποίο να παραμορφώνει το σαφές περιεχόμενο των σχετικών χωρίων του εγγράφου της 4ης Απριλίου 2007³⁷, υπό την έννοια του αυστηρού ελέγχου που εφαρμόζεται βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου.

78. Είναι αληθές ότι μπορεί να προβληθεί το επιχείρημα ότι θα ήταν επίσης δυνατόν από το έγγραφο της 4ης Απριλίου 2007 να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο κύριος λόγος για την απροσδόκητη μεταβολή της θέσεως της Επιτροπής ήταν πράγματι η άποψή της ότι απαγορευόταν να αναθεωρήσει την αρχική της εκτίμηση. Δεν λαμβάνω θέση ως προς το επιχείρημα αυτό, επισημαίνω απλώς ότι σαφώς δεν είναι το μοναδικό συμπέρασμα που μπορεί να αντληθεί από το γράμμα του εγγράφου. Κατά συνέπεια, το συμπέρασμα που άντλησε εν προκειμένω το Πρωτοδικείο απορρέει από εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, η οποία, ελλείψει παραμορφώσεως του περιεχομένου των εν λόγω αποδεικτικών

στοιχείων, δεν είναι νομικό ζήτημα υποκείμενο στον έλεγχο του Δικαστηρίου.

79. Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί να επηρεαστεί από το περιεχόμενο των παρατηρήσεων που υπέβαλαν πρωτοδικώς η Ιταλική Κυβέρνηση και το Συμβούλιο. Ακόμη και αν οι προαναφερθέντες ισχυρισμοί³⁸ μπορούσαν να θεωρηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία μάλλον παρά ως επιχειρήματα, είναι σαφές ότι κανένας διάδικος δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει τους πραγματικούς λόγους που προκάλεσαν τη μεταβολή της θέσεως της Επιτροπής μεταξύ του τελικού και του αναθεωρημένου τελικού πληροφοριακού εγγράφου.

80. Πράγματι, κατά τους ισχυρισμούς που προέβαλε πρωτοδικώς, η Επιτροπή –η οποία και μόνον μπορούσε να ενημερώσει αυθεντικά το Πρωτοδικείο για τους λόγους των ενεργειών της– ανέφερε ειδικά ότι, στο μέτρο που αντιμετώπιζαν τις αντιρρήσεις πολλών κρατών μελών, τόσο τα μέλη όσο και το προσωπικό της Επιτροπής συνέχισαν να εξετάζουν το ζήτημα μετά τη σύνταξη του τελικού πληροφοριακού εγγράφου και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι ελλείψεις στα λογιστικά στοιχεία της Yongjian ήταν τέτοιες ώστε να μη πληροῦται η προϋπόθεση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, του βασικού κανονισμού. Η περιλαμβανόμενη στο έγγραφο της 4ης Απριλίου 2007 παραπομπή στην απόφαση Nanjing Metalink αποσκοπούσε απλώς να καταδείξει ότι δεν είχαν προβληθεί νέα πραγματικά περιστατικά³⁹.

81. Κατά συνέπεια, φρονώ ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί. Ο

36 — Σκέψεις 46 έως 49 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

37 — Παρατεθέν στο σημείο 32 ανωτέρω.

38 — Παρατεθέντες ανωτέρω, στα σημεία 26 και 33, αντιστοίχως.

39 — Βλ. ειδικότερα τα σημεία 10 και 11 του υπομνήματος παρεμβάσεως της Επιτροπής στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία.

ισχυρισμός περί παραμορφώσεως των αποδεικτικών στοιχείων από το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να γίνει δεκτός. Εάν επιβεβαιωθεί η εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων από το Πρωτοδικείο, στο μέτρο που κατέληξε ότι η Επιτροπή δεν είχε στηρίξει τη μεταβολή της θέσεώς της στην τελευταία περίοδο του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού όπως αυτή ερμηνεύθηκε με την απόφαση στην υπόθεση Nanjing Metalink, τότε είναι σαφές ότι το επιχείρημα σχετικά με την ερμηνεία της σχετικής νομοθεσίας και της νομολογίας, είτε πρωτοδικώς είτε κατ' αναίρεση, δεν ασκεί επιρροή.

82. Κατόπιν των ανωτέρω, δράττομαι της ευκαιρίας να τονίσω ότι η προσέγγιση που υιοθέτησε το Πρωτοδικείο στις σκέψεις 44 έως 47 της αποφάσεως Nanjing Metalink, όπως εκτέθηκε στο σημείο 15 ανωτέρω, μου φαίνεται ορθή σε όλα τα σημεία ως προς τα οποία είναι σαφή.

83. Ορθώς, κατά τη γνώμη μου, διακρίνει μεταξύ επανεξετάσεως των αποδεικτικών στοιχείων που εκτιμήθηκαν προηγουμένως (η οποία απαγορεύεται) και συναγωγής διαφορετικού συμπεράσματος συνεπεία μεταβολής των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών (η οποία επιτρέπεται). Θα προσθέσω ότι –όπως δέχθηκε η Επιτροπή με τις γραπτές παρατηρήσεις της και επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση– η δυνατότητα συναγωγής διαφορετικού συμπεράσματος πρέπει να λειτουργεί διττώς: πρέπει να επιτρέπει την αλλαγή εκτιμήσεως είτε αυτή είναι ευμενής είτε (όπως στην υπόθεση Nanjing Metalink) δυσμενής για τον εξαγωγέα.

84. Κατά συνέπεια, εάν η Yongjian είχε αποδείξει τη μεταβολή των πραγματικών

συνθηκών, αλλά η Επιτροπή, στηριζόμενη στην τελευταία περίοδο του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, είχε αρνηθεί να τη λάβει υπόψη, τότε η Yongjian θα μπορούσε να ζητήσει με πιθανότητες επιτυχίας τον δικαστικό έλεγχο της αποφάσεως περί μη υπαγωγής σε καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς στο πλαίσιο του προσβαλλομένου κανονισμού.

Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: εσφαλμένο συμπέρασμα όσον αφορά τη συνέπεια της παραβάσεως του άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού

85. Το συμπέρασμά μου ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως της Yongjian θα πρέπει να απορριφθεί συνεφέλκει και τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως.

86. Το Πρωτοδικείο έκρινε, επί τη βάσει των πραγματικών περιστατικών, ότι η μεταβολή της θέσεως της Επιτροπής μεταξύ του τελικού και του αναθεωρημένου τελικού πληροφοριακού εγγράφου στηρίχθηκε αποκλειστικά σε ζητήματα ως προς τα οποία η Yongjian είχε ήδη την ευκαιρία να εκφράσει την άποψή της και ότι αυτή δεν εθίγη από την ερμηνεία της τελευταίας περιόδου του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, την οποία υιοθέτησε η Επιτροπή.

87. Εάν η διαπίστωση αυτή είναι ορθή –όπως πρέπει να θεωρηθεί κατά τη γνώμη μου– τότε η Yongjian δεν στερήθηκε του δικαιώματος ακρόασεως ως προς οποιαδήποτε πτυχή που θα μπορούσε να έχει επηρεάσει την έκβαση της υποθέσεως. Το συμπέρασμα του Πρωτοδικείου ότι, μολονότι υπήρξε παράβαση του

άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, αυτή δεν επηρέασε το περιεχόμενο του προσβαλλόμενου κανονισμού ή, συνακολούθως, τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, οπότε η παρατυπία δεν θα μπορούσε να καταλήξει σε παρανομία και ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού, συνάδει απολύτως προς τη νομολογία στην οποία στηρίζεται⁴⁰.

88. Ούτε η Yongjian προέβαλε επιχείρημα μη στηριζόμενο στην παραδοχή ότι η μεταβολή της θέσεως της Επιτροπής οφειλόταν πράγματι στην άποψη ότι η τελευταία περίοδος του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού της απαγόρευε να αναθεωρήσει την αρχική της εκτίμηση ως προς το καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς, οπότε η Yongjian θα μπορούσε να έχει υποβάλει παρατηρήσεις που αμφισβητούν την ορθότητα της απόψεως αυτής. Η αναιρεσείουσα επιχειρεί να συναγάγει από την απόφαση Alrosa⁴¹ ότι η προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως μπορεί να μη ληφθεί υπόψη ως αμιγώς τυπική πλημμέλεια μόνον εάν δεν υπάρχει καμία απολύτως πιθανότητα να ήταν διαφορετική η έκβαση της διαδικασίας, αλλά ότι πρόκειται για ουσιαστικό ελάττωμα που θίγει το κύρος του μέτρου που ελήφθη εάν είναι απλώς αδύνατον να καθοριστεί επακριβώς ο βαθμός στον οποίο η παρατυπία αυτή επηρέασε ενδεχομένως την έκβαση της διαδικασίας. Πάντως, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να ασκήσει καμία επιρροή στην περίπτωση κατά την οποία οι μόνες παρατηρήσεις που ο ενδιαφερόμενος ισχυρίζεται ότι εμποδίστηκαν να προβάλει αφορούν ζητήματα ως προς τα οποία κρίθηκε ότι δεν είναι ικανά να επηρεάσουν την έκβαση της υποθέσεως

Η ερμηνεία του άρθρου 20, παράγραφοι 4 και 5, του βασικού κανονισμού

89. Παραμένει ανοικτό το ζήτημα που έθεσαν το Συμβούλιο, η Επιτροπή και οι καταγγέλλοντες, αν δηλαδή το Πρωτοδικείο ορθώς έκρινε ότι το άρθρο 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να τάξει στους ενδιαφερομένους δεκαήμερη προθεσμία ώστε να αντιδράσουν στη νέα αποκάλυψη *οποιαδήποτε* πραγματικών περιστατικών ή σκεπτικού πριν διαβιβάσει την πρότασή της στο Συμβούλιο.

90. Το ζήτημα αυτό δεν προβλήθηκε ως αντανάιρεση⁴², ούτε έχει καθοριστική σημασία για την έκδοση της αποφάσεως επί της αιτήσεως αναιρέσεως. Εάν οι ισχυρισμοί σχετικά με την ερμηνεία της τελευταίας περιόδου του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού ουδόλως μπορούσαν να επηρεάσουν το αποτέλεσμα της εκτιμήσεως της Επιτροπής ως προς την υπαγωγή στο καθεστώς επιχειρήσεως που ασκεί τις δραστηριότητές της σε οικονομία αγοράς, και, επομένως, το περιεχόμενο του προσβαλλόμενου κανονισμού, τότε το γεγονός ότι η Yongjian δεν είχε καμία ευκαιρία να προβάλει τέτοιους ισχυρισμούς δεν ασκεί επιρροή –ανεξαρτήτως του αν η εν λόγω έλλειψη ευκαιρίας συνιστούσε ή όχι, από τυπικής απόψεως, παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

91. Πάντως, πρόκειται για ζήτημα του οποίου η σημασία είναι προφανής για τα

40 — Βλ. σημείο 51 και υποσημείωση 22 ανωτέρω.

41 — Βλ. σημείο 61 και υποσημείωση 29 ανωτέρω.

42 — Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Συμβούλιο ισχυρίσθηκε, αν κατάλαβα καλά, ότι η αντίρρηση του αφορούσε τη δήλωση αρχής που Πρωτοδικείου και όχι τη διαπίστωση ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

θεσμικά όργανα και για όλα τα μέρη που μετέχουν σε διαδικασίες αντιντάμπινγκ. Για τον λόγο αυτόν, θα το αναλύσω συνοπτικά στο σημείο αυτό.

92. Πρώτον, δεν με εντυπωσιάζει ιδιαίτερα η σημασία που τα θεσμικά όργανα και οι καταγγέλλοντες αποδίδουν στην αποκλειστική γενική προθεσμία που έχει εφαρμογή στις έρευνες αντιντάμπινγκ. Η κοινοτική νομοθεσία επέβαλε το γενικό αυτό χρονικό όριο, το οποίο εμπεριέχει ορισμένες συντομότερες προθεσμίες. Στα θεσμικά όργανα απόκειται να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για να τηρήσουν όλες αυτές τις δεσμεύσεις, και δεν υπάρχει κανένας λόγος να απαλλαγούν από την τήρηση μερικής προθεσμίας για τον λόγο ότι αυτή δυσχεραίνει την τήρηση της γενικής προθεσμίας.

93. Δεύτερον, συμφωνώ με το συμπέρασμα του Πρωτοδικείου ότι οι παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων μερών πρέπει να περιέλθουν στην Επιτροπή πριν αυτή διαβιβάσει την πρότασή της στο Συμβούλιο μαζί με την αιτιολογία βάσει της οποίας κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό⁴³. Παρατηρήσεις που αφορούν διαφορετικά πραγματικά περιστατικά ή διαφορετικό σκεπτικό από αυτά που περιέχονται στο τελικό πληροφοριακό έγγραφο και επί τη βάσει των οποίων συνήχθη διαφορετικό συμπέρασμα, πρέπει προδήλως να ληφθούν υπόψη στον ίδιο τουλάχιστον βαθμό με τις παρατηρήσεις που αφορούν το ίδιο το τελικό πληροφοριακό έγγραφο. Πάντως, είναι σαφές ότι η πρακτική τους αξία θα υπονομευόταν εάν περιέρχονταν σε γνώση της Επιτροπής αφού αυτή είχε ολοκληρώσει και διαβιβάσει την πρότασή της

στο Συμβούλιο: θα υπήρχε σοβαρός κίνδυνος να μη ληφθούν υπόψη στον ίδιο βαθμό.

94. Τρίτον, επισημαίνω ότι, στην παρούσα υπόθεση, η Επιτροπή έταξε προθεσμία εντός της οποίας η Yongjian μπορούσε να υποβάλει σχόλια επί των αναθεωρημένων εγγράφων, οπότε δεν ασκεί επιρροή το κατά πόσον ο βασικός κανονισμός την υποχρέωνε ή όχι να το πράξει. Πάντως, τάσσοντας την προθεσμία αυτή, η Επιτροπή κατ' ανάγκη επέβαλε εαυτήν στην επιταγή του άρθρου 20, παράγραφος 5, κατά την οποία η σχετική προθεσμία πρέπει να είναι τουλάχιστον δέκα ημερών. Αρχικώς, η Επιτροπή παρέλειψε να συμμορφωθεί προς τον κανόνα αυτόν, τάσσοντας προθεσμία μόνον έξι ημερών. Εφόσον διόρθωσε την παρατυπία αυτή παρατείνοντας την προθεσμία έως δέκα ημέρες, ήταν λογικά υποχρεωμένη να αναμείνει τα σχόλια (και να τα λάβει υπόψη) πριν διαβιβάσει την πρότασή της στο Συμβούλιο.

95. Στο πλαίσιο αυτό, σημειώνω ότι η πρόταση διαβιβάστηκε στις 2 Απριλίου 2007, μόλις 14 μήνες από την έναρξη της έρευνας στις 4 Φεβρουαρίου 2006, και ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε στις 19 Απριλίου 2007, 14 μήνες και 9 ημέρες μετά από την έναρξη αυτή. Επομένως, υπήρχε ακόμη περιθώριο ελιγμών πριν από την εκπνοή της δεκαπεντάμηνης προθεσμίας που τάσσει ο βασικός κανονισμός. Πάντως, είναι απολύτως σαφές ότι η Επιτροπή, η οποία γνωρίζει τα χρονικά όρια που της επιβάλλονται, πρέπει να λαμβάνει υπόψη και τις δύο αυτές δεσμεύσεις και την ανάγκη σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας όταν διεξάγει έρευνα αντιντάμπινγκ. Οσάκις αυτό είναι αναγκαίο, πρέπει να προβαίνει σε αντίστροφο υπολογισμό με αφετηρία τις προθεσμίες που τάχθηκαν προκειμένου να παρέχει στα μέρη τη δυνατότητα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις που κρίνουν αναγκαίες.

43 — Βλ. σημείο 48 ανωτέρω.

96. Τέταρτον, νομίζω ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής στην παρούσα υπόθεση (λαμβάνομένου ιδίως υπόψη ότι τα αναθεωρημένα πληροφοριακά έγγραφα περιείχαν ριζική και εντελώς απροσδόκητη μεταβολή της θέσεώς της η οποία σαφώς έθιξε τα συμφέροντα της Yongjian και ότι εστάλησαν με τηλεομοιοτυπία μετά από τις συνήθεις ώρες γραφείου, το βράδυ της Παρασκευής) μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να χαρακτηριστεί ασυμβίβαστη προς τις αρχές της χρηστής και εύρυθμης διοικήσεως. Ανεξαρτήτως του αν υπήρξε παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού ή όχι, είναι σαφές ότι η Επιτροπή ενήργησε με ελάχιστο σεβασμό προς ένα μέρος του οποίου τα συμφέροντα επηρέασε δυσμενώς και το οποίο είχε το δικαίωμα να αναμένει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και ενδιαφέρον από ένα κοινοτικό θεσμικό όργανο.

97. Τέλος, δεν μπορώ παρά να συμφωνήσω με τα θεσμικά όργανα και τους καταγγέλλοντες ότι κάθε μεταβολή των πραγματικών περιστατικών ή των σκέψεων στις οποίες στηρίζεται η πρόταση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο δεν απαιτεί να τάσσεται προθεσμία για την υποβολή περαιτέρω παρατηρήσεων. Ορισμένες μεταβολές είναι τόσο ασήμαντες ώστε δεν απαιτούνται σχόλια συναφώς ή ουδόλως επηρεάζουν την έκβαση της διαδικασίας. Πάντως, στην τελευταία αυτή περίπτωση, δεν έχει καμία σημασία το αν υπάρχει, από τυπικής απόψεως, παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού ή όχι, εφόσον η έλλειψη οποιασδήποτε πιθανής συνέπειας στην έκβαση της υποθέσεως σημαίνει ότι δεν επηρεάζεται το κύρος του τελικού μέτρου.

98. Στην παρούσα υπόθεση, η μεταβολή της θέσεως της Επιτροπής ήταν αρκούντως ριζική

και αιφνίδια, και είχε σημαντικές επιπτώσεις, ώστε να καθιστά αναγκαία την παράταση της προθεσμίας υποβολής σχολίων. Έστω και αν αποδειχθεί τελικώς ότι η Yongjian δεν ήταν σε θέση να υποβάλει σχόλια τα οποία θα μπορούσαν να επηρεάσουν την έκβαση της διαδικασίας, το συμπέρασμα αυτό δεν μπορούσε να συναχθεί εξ αρχής.

Δικαστικά έξοδα

99. Δυνάμει του άρθρου 122, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των εξόδων. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικησαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 4, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν *πρέπει* να φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, ενώ το Δικαστήριο *μπορεί* να καταδικάσει άλλους παρεμβαίνοντες στα δικά τους έξοδα.

100. Στην παρούσα υπόθεση, νομίζω ότι η αναιρέση *πρέπει* να απορριφθεί. Το Συμβούλιο έχει υποβάλει αίτημα για τα δικαστικά έξοδα. Οι καταγγέλλοντες υπέβαλαν επίσης αίτημα για τα έξοδα και η συμμετοχή τους στην αναιρετική διαδικασία φαίνεται βάσιμη, εφόσον θίγονται τα συμφέροντά τους. Κατά συνέπεια, η Yongjian θα *πρέπει* να φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Συμβούλιο και οι καταγγέλλοντες, ενώ η Ιταλική Κυβέρνηση και η Επιτροπή θα *πρέπει* να φέρουν τα δικά τους έξοδα.

Πρόταση

101. Λαμβανομένων υπόψη των προηγούμενων σκέψεων, νομίζω ότι το Δικαστήριο θα πρέπει:

- Να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως.

- Να καταδικάσει την Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και των Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola S.p.A. και Colombo New Scal S.p.A.

- Να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικά τους έξοδα.